

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-43-11

Druk nr 4195
Warszawa, 11 maja 2011 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o ratyfikacji Konwencji między
Rzeczpospolitą Polską a Królestwem
Arabii Saudyjskiej w sprawie unikania
podwójnego opodatkowania i zapobiegania
uchylaniu się od opodatkowania w zakresie
podatków od dochodu oraz Protokołu do
tej Konwencji, podpisanych w Rijadzie
dnia 22 lutego 2011 r.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 22 lutego 2011 r. zostały podpisane w Rijadzie Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Arabii Saudyjskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu oraz Protokół do tej Konwencji, w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją oraz Protokołem do tej Konwencji, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- zostały one uznane za słuszne zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nich zawartych,
- są przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone,
- będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Arabii Saudyjskiej
w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od
opodatkowania w zakresie podatków od dochodu oraz Protokołu do tej Konwencji,
podpisanych w Rijadzie dnia 22 lutego 2011 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Arabii Saudyjskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu oraz Protokołu do tej Konwencji, podpisanych w Rijadzie dnia 22 lutego 2011 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel związania się nową umową

Dane dotyczące wzajemnych obrotów handlu zagranicznego pomiędzy Polską a Arabią Saudyjską sytuują ten kraj w gronie największych pozaeuropejskich odbiorców polskiego eksportu. Istniejący potencjał współpracy ekonomiczno-handlowej oraz duża komplementarność gospodarcza (zapotrzebowanie gospodarki Arabii Saudyjskiej na maszyny i urządzenia oraz usługi techniczne sektora budowlanego, elektro-energetycznego, gospodarki wodnej, przemysłu stoczniowego i stalowego, a także towary konsumpcyjne) w połączeniu z dużymi wydatkami budżetowymi wskazują na możliwość znacznego zwiększenia wolumenu polskiego eksportu towarowego oraz dalszej aktywizacji dwustronnej współpracy gospodarczej. Wydaje się, że sprawami priorytetowymi w zakresie aktywizacji wzajemnej współpracy gospodarczej jest – możliwie jak najszybsze – zakończenie negocjacji umów o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji oraz ratyfikowanie Konwencji o unikaniu podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania, podpisanej w Rijadzie dnia 22 lutego 2011 r., co dla strony saudyjskiej jest miernikiem polskiego zainteresowania rzeczywistym rozwojem współpracy gospodarczej.

II. Stosunki polsko-saudyjskie

Stosunki dyplomatyczne z Arabią Saudyjską zostały nawiązane dopiero w dniu 3 maja 1995 r. przez podpisanie protokołu w siedzibie ONZ przez Ambasadorów Polski i Arabii Saudyjskiej. Od 1998 r. funkcjonuje w Rijadzie Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej, zaś jesienią 2001 r. dokonano oficjalnego otwarcia placówki saudyjskiej w Warszawie.

Umowy dwustronne dotyczące problematyki ekonomicznej:

- Umowa Ramowa o współpracy w dziedzinie gospodarki, handlu, inwestycji, techniki, kultury, turystyki, młodzieży i sportu – podpisana w Arabii Saudyjskiej 11 października 2003 r. (Dz. U. z 2004 r., Nr 244, poz. 2447). Dokument ten przewiduje możliwość powołania wspólnej komisji (art. 7),
- w przeszłości Polska jednostronnie przyznała Arabii Saudyjskiej klauzulę największego uprzywilejowania (KNU),

- negocjowana jest umowa o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji (tzw. BIT).

Potencjał ekonomiczny Polski i Arabii Saudyjskiej oraz rola obu krajów w międzynarodowych stosunkach gospodarczych, zwłaszcza Polski w UE oraz Arabii Saudyjskiej w RWPZ, jak i relatywnie wysoka komplementarność obu gospodarek, przemawiają za potrzebą dalszego rozszerzania skali dwustronnej współpracy. W latach 2004 – 2008 nastąpił rekordowy, czterokrotny, wzrost wzajemnych obrotów handlowych, które – według danych polskich – osiągnęły poziom ok. 640 mln USD rocznie (96 mln dolarów w 2003 r.), a według danych saudyjskich – 750 mln USD (łącznie z reeksportem przez ZEA i Kuwejt). W 2008 r. Polska po raz pierwszy od 2004 r. zanotowała dodatni bilans wymiany handlowej – ok. 184 mln USD – z Arabią Saudyjską. Po słabszych rezultatach 2009 r., wynikających głównie z dużego spadku w polskim eksporcie (*wyroby stalowe, maszyny i urządzenia*), w 2010 r. poziom wzajemnych obrotów wrócił do poprzedniego stanu.

Obroty towarowe Polski z Arabią Saudyjską w latach 2006 – 2010 (w mln USD)

	2006	2007	2008	2009	2010	Dynamika % 2010/2009
EXPORT	145	200	410	161	190	118
IMPORT	147	206	226	135	210	155
OBROTY	293	406	637	296	400	135
SALDO	-2,44	-6,55	183	26	-20	

Źródło: MG

W 2010 r. do głównych towarów w eksporcie należały maszyny i urządzenia, produkty pochodzenia zwierzęcego (sery i twarogi) i art. spożywcze (pieczywo, wyroby czekoladowe i cukiernicze). Ponadto: wyroby metalowe, a także wyroby przemysłu papierniczego i chemicznego. W imporcie dominowały: produkty chemiczne, wyroby z tworzyw sztucznych oraz produkty roślinne.

W ocenie Ambasady RP w Rijadzie istnieje możliwość zainteresowania inwestorów saudyjskich udziałem kapitałowym w planowanych inwestycjach sektora naftowo-gazowego w Polsce. Współpraca dwustronna mogłaby obejmować m.in. inwestycje w obiekty przerobu

i dystrybucji produktów ropy naftowej i gazu naturalnego oraz usługi w zakresie poszukiwania złóż ropy naftowej i gazu ziemnego (m.in. wiercenia), budowę obiektów wydobywczych, linii przesyłowych i dystrybucyjnych. Rozmowy przeprowadzone w Polsce przez ministra ropy i zasobów mineralnych A. Al-Naimi w lipcu 2007 r. oraz jego kilkakrotne deklaracje o tym, że Arabia Saudyjska jest otwarta na różne formy współpracy z Polską w sektorze energetycznym wskazują na potrzebę rozważenia przez stronę polską podjęcia poważnych działań w tym zakresie. Kolejne pomysły zmierzające do zachęcenia Saudyjczyków do inwestowania w Polsce pojawiły się 29 lipca 2009 r. podczas wizyty saudyjskiej misji gospodarczej w Polsce. Podczas spotkania ministrowie Skarbu i Gospodarki zachęcali Saudyjczyków do wzięcia udziału w procesie prywatyzacji spółek Skarbu Państwa.

Biorąc pod uwagę fakt, że Arabia Saudyjska jest największym rynkiem artykułów żywnościowych i napojów bezalkoholowych, wyposażenia restauracyjnego oraz maszyn i urządzeń dla małych zakładów przetwórczych w regionie Bliskiego Wschodu, a saudyjski import w tym sektorze wynosi 7 mld USD rocznie – należy wskazać na realne i duże możliwości plasowania polskiego eksportu w zakresie:

- dostaw produktów rolnych oraz zwierząt żywych i tusz zwierzęcych: wołowych i baranich oraz mięsa drobiowego; dostaw artykułów żywnościowych, w tym produktów mleczarskich, zwłaszcza serów twardych i przetworzonych, mleka w proszku i jego pochodnych (śmietanki) oraz wędlin i wyrobów drobiowych i wołowych (w tym pasztetów porcjowanych),
- przetworów warzywnych, w tym kapusty kiszonej oraz ogórków i grzybów konserwowych; soków i koncentratów owocowych, herbat i mieszanek ziołowych oraz wyrobów piekarniczych i cukierniczych, jak i słodczy, w tym wyrobów czekoladowych,
- dostaw napojów bezalkoholowych i wód mineralnych, szczególnie gazowanych (wymagane duże inwestycje w wypromowanie marki),
- dostaw świeżych i mrożonych owoców, zwłaszcza jabłek, wiśni i czereśni, czerwonej i czarnej porzeczki oraz jagód i grzybów suszonych,
- transferu technologii przetwórstwa żywności, dostaw maszyn i urządzeń dla małych zakładów produkcyjnych, m.in. piekarniczych i cukierniczych oraz tworzenie joint ventures w dziedzinie przetwórstwa żywności w Arabii Saudyjskiej.

Arabia Saudyjska jest największym w regionie BW (ponad 3 mld USD rocznie) rynkiem samochodowych akcesoriów i części zamiennych. Istotne znaczenie ma import kosmetyków, zwłaszcza perfum i wód toaletowych. Również saudyjski rynek mebli i wyposażenia wnętrz

jest oceniany jako największy na Bliskim Wschodzie i szacowany na ponad 600 mln USD rocznie. Można prognozować wzrost polskiego eksportu w następujących grupach towarowych:

- produktów drzewnych i papierniczych, m.in. płyt pilśniowych i wiórowych dla przemysłu budowlanego i meblarskiego, paneli drewnianych oraz parkietu naturalnego; papieru gazetowego i opakowaniowego oraz artykułów higienicznych z papieru i celulozy,
- artykułów plastycznych, wyrobów szklanych i ceramicznych, materiałów i stolarki budowlanej, w tym okien i drzwi, szkła budowlanego oraz paneli podłogowych i płytek ceramicznych,
- włókien syntetycznych, wyrobów chemicznych i kauczukowych, m.in. opon samochodowych oraz kosmetyków samochodowych i dla gospodarstw domowych, w tym perfum i wód toaletowych,
- mebli biurowych i domowych oraz dla wyposażenia hotelowego i szpitalnego.

Ze względu na realizowane nakłady inwestycyjne w sektorze infrastruktury w wysokości 400 mld USD w latach 2009 – 2014 – można wskazać na następujące możliwości współpracy dwustronnej:

- dostawy produktów stalowych i wyrobów z metali kolorowych, zwłaszcza miedziowych oraz konstrukcji przemysłowych, w tym kątowników, kształtowników i profili stalowych oraz rur stalowych i żeliwnych dla saudyjskiego przemysłu naftowego i gazowego, jak również szyn kolejowych i tramwajowych (w związku z planowaną budową nowych linii kolejowych i sieci transportu miejskiego w Arabii Saudyjskiej),
- tworzenie joint ventures w zakresie dystrybucji i sprzedaży artykułów hutniczych.

Sektory energii elektrycznej oraz gospodarki wodnej i ochrony środowiska. Nakłady inwestycyjne w tych sektorach gospodarki Arabii Saudyjskiej w najbliższych 20 latach są planowane w wysokości 88,9 mld USD. Zdolności produkcyjne energetyki Arabii Saudyjskiej wynoszą obecnie 23 400 MW. Z zakresu gospodarki wodnej w trakcie realizacji znajdują się projekty o łącznej wartości 7,73 mld USD w tym budowa zbiorników wodnych, stacji uzdatniania wody i linii wodociągowych oraz oczyszczalni ścieków i sieci kanalizacyjnych. Istnieją szerokie możliwości dla polskiego eksportu towarowego i usługowego w zakresie:

- projektowania i wykonawstwa obiektów energetycznych, linii transmisyjnych energii elektrycznej i stacji transformatorowych,

- dostaw wyposażenia energetycznego: kotłów, turbin, transformatorów, kabli, silników oraz innego sprzętu elektrycznego, w tym oświetleniowego,
- budowa sieci wodno-kanalizacyjnych oraz oczyszczalni ścieków,
- dostawy technologii i urządzeń ochrony środowiska, w tym filtrów przemysłowych,
- usługi softwarowe (oprogramowanie) dla sektora energetycznego i gospodarki wodnej.

Inne potencjalne dziedziny rozwoju polskiego eksportu:

- przemysł maszynowy i górnictwo – dostawy pojazdów samochodowych i silników wysokoprężnych; dostawy lekkiego sprzętu pływającego, m.in. jachtów i łodzi motorowych; dostawy maszyn, urządzeń i sprzętu górniczego oraz usługi techniczne,
- budownictwo drogowe i kolejnictwo – udział firm polskich (jako podwykonawców) w budowie sieci transportu miejskiego; projektowanie i budowa linii kolejowych w Arabii Saudyjskiej (w ramach konsorcjów międzynarodowych) oraz dostawy sprzętu kolejowego: lokomotyw, wagonów i sprzętu utrzymania ruchu,
- lotnictwo cywilne – dostawy samolotów i helikopterów dla celów rolniczych, sanitarnych i pożarniczych oraz usługi w zakresie ochrony przeciwpożarowej i opylania pól,
- gospodarka morska – dostawy statków handlowych oraz rybackich i baz przetwórczych; projektowanie, budowa i rozbudowa portów handlowych i rybackich; budowa i wyposażenie stoczni morskich; współpraca przy projektowaniu nowych jednostek; usługi w zakresie szkolenia średniego i wyższego personelu pływającego,
- telekomunikacja i IT – dostawy sprzętu i oprogramowania IT dla sektora telekomunikacyjnego oraz organizacja szkoleń zawodowych w Polsce,
- usługi techniczne – geodezyjne i kartograficzne w dziedzinie ochrony zabytków; doradztwo i projektowanie w zakresie urbanistyki i architektury; usługi przemysłowe (w tym konserwacyjno-modernizacyjne),
- ochrona zdrowia – dostawy sprzętu szpitalnego, diagnostycznego i laboratoryjnego; współpraca naukowo-badawcza oraz szkolenie personelu medycznego (podstawowe oraz specjalistyczne – m.in. w dziedzinie kardiochirurgii, ortopedii i rehabilitacji); zatrudnienie – w tym w celach dydaktycznych – polskich lekarzy i pielęgniarek w szpitalach saudyjskich; odpłatne leczenie i rehabilitacja pacjentów saudyjskich w polskich ośrodkach ochrony zdrowia,

– turystyka – współpraca między polskimi i saudyjskimi biurami podróży; inwestycje saudyjskie (pośrednie i bezpośrednie) w polskie hotele, sanatoria, domy wczasowe itp.

III. Krótka charakterystyka Konwencji

Nowa polsko-saudyjska Konwencja o unikaniu podwójnego opodatkowania oparta jest o aktualną wersję Modelowej Konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku.

Podatki objęte Konwencją

Konwencja przewiduje, że w przypadku Polski jej postanowieniami objęte zostaną podatki dochodowe od osób prawnych oraz osób fizycznych. W przypadku Arabii Saudyjskiej, umową objęto Zakat oraz podatek dochodowy włącznie z podatkiem od działalności inwestycyjnej w gaz ziemny.

Zakres podmiotowy Konwencji

Konwencja będzie miała zastosowanie do osób fizycznych i osób prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce, w Królestwie Arabii Saudyjskiej lub w obu Umawiających się Państwach. Termin „miejsce zamieszkania lub siedziba” definiuje art. 4 Konwencji.

Definicje

Termin „Polska” – oznacza Rzeczpospolitą Polską, a użyty w znaczeniu geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz każdy rejon przyległy do wód terytorialnych Rzeczypospolitej Polskiej, w którym na podstawie ustawodawstwa Polski i zgodnie z prawem międzynarodowym, Polska może wykonywać prawa odnoszące się do badań i wykorzystywania zasobów naturalnych dna morskiego i jego podglebia.

Termin „osoba” – oznacza: osoby fizyczne, spółki i inne zrzeszenia osób (w tym spółkę cywilną jako „inne zrzeszenie osób”).

Termin „spółka” – oznacza wszelkie osoby prawne lub podmioty, które są traktowane jak osoby prawne dla celów podatkowych (termin ten nie obejmuje zatem spółki cywilnej).

Miejsce zamieszkania lub siedziba (rezydencja podatkowa)

Określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która wg prawa tego Państwa podlega tam opodatkowaniu ze względu na:

– jej miejsce zamieszkania,

- miejsce stałego pobytu,
- siedzibę zarządu.

Termin ten powinien obejmować także to Państwo oraz każdą jednostkę jego podziału terytorialnego lub organ władzy lokalnej.

Zakład

Określenie to obejmuje stałą placówkę, przez którą całkowicie lub w części prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa, w szczególności: siedzibę zarządu, filię, biuro, fabrykę, warsztat oraz każde miejsce wydobywania zasobów naturalnych.

Dochód z majątku nieruchomego

Konwencja przewiduje możliwość opodatkowania dochodu z majątku nieruchomego (w tym także majątku przedsiębiorstwa) również przez państwo miejsca położenia nieruchomości. Powyższe dotyczy także dochodu z gospodarstw rolnych i leśnych.

Zyski przedsiębiorstw

Konwencja przewiduje możliwość opodatkowania zysków osiągniętych przez zakład prowadzony przez przedsiębiorstwo jednego z Umawiających się Państw na terytorium drugiego Państwa – przez to drugie Państwo, ale tylko w takiej mierze, w jakiej zyski mogą być przypisane temu zakładowi.

Przypisywanie zysków zakładowi – przypisuje się mu takie zyski, które osiągnąłby, gdyby zamiast prowadzenia działalności na rzecz siedziby głównej swojego przedsiębiorstwa, prowadził działalność samodzielnie, na wolnym rynku.

Transport morski i lotniczy

Zyski osiągnięte z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

Określenie „Zyski osiągnięte z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków” zostało rozszerzone o zyski z czarteru statków morskich i powietrznych, zyski z dzierżawy tych statków bez załogi i wyposażenia, zyski z używania lub dzierżawy kontenerów.

Przedsiębiorstwa powiązane

Konwencja zawiera przepis umożliwiający dokonanie tzw. korekty wtórnej, w przypadku zakwestionowania przez jedno z Umawiających się Państw stosowanych cen transakcyjnych między przedsiębiorstwami powiązanymi. Zapis ten umożliwia usunięcie tzw. ekonomicznego podwójnego opodatkowania.

Opodatkowanie dochodów z dywidend

Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Jednakże dywidendy te mogą być opodatkowane także w tym Umawiającym się Państwie i według prawa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, ale – jeżeli odbiorca dywidend jest ich właścicielem – podatek ten nie może przekroczyć 5 % kwoty dywidendy brutto.

Określenie „dywidendy” obejmuje dochód z udziałów (akcji), akcji gratisowych, praw do udziału w zysku, akcji górniczych, akcji założycieli lub innych praw do udziału w zyskach, jak również dochód z innych praw w spółce, który zgodnie z prawem podatkowym Państwa, w którym spółka wypłacająca te dywidendy ma siedzibę, jest pod względem podatkowym traktowany jak dochód z udziałów (akcji). Pojęcie to nie będzie obejmowało dochodu z wierzytelności.

Jeżeli rezydent jednego Umawiającego się Państwa uprawniony do dywidend prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę przez zakład tam położony i gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane wiąże się z działalnością tego zakładu – wówczas powinny być stosowane przepisy dotyczące zakładu.

Dochody z odsetek

Z uwagi na uwarunkowania religijne, strona saudyjska wnioskowała podczas negocjacji o zastąpienie standardowo stosowanego terminu „odsetki” określeniem „dochód z wierzytelności”. Zmiana terminologii nie ma żadnego wpływu na zastosowanie przepisu.

Termin „dochód z wierzytelności” oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności zabezpieczonych bądź niezabezpieczonych hipoteką i zarówno zawierających bądź nie prawo do udziału w zyskach osiąganych przez dłużnika, a w szczególności dochody z państwowych papierów wartościowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie

z premiami i nagrodami związanymi z takimi papierami wartościowymi, obligacjami lub skryptami dłużnymi.

Odsetki powstające w Umawiającym się Państwie, wypłacane osobie będącej rezydentem drugiego Umawiającego się Państwa, podlegają opodatkowaniu w państwie miejsca powstawania odsetek – wg stawki od 5 % kwoty brutto odsetek.

Należności licencyjne

Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie, wypłacane osobie będącej rezydentem drugiego Umawiającego się Państwa, podlegają opodatkowaniu w państwie miejsca powstawania należności licencyjnych – wg stawki od 10 % kwoty brutto tych należności.

Zyski majątkowe

Zyski osiągane przez rezydentów Umawiających się Państw tytułem przeniesienia własności nieruchomości położonych na terytorium drugiego z tych Państw mogą być opodatkowane w państwie miejsca położenia tych nieruchomości.

Zyski osiągane przez rezydentów Umawiających się Państw z tytułu przeniesienia własności akcji lub innych porównywalnych praw, których więcej niż 50 % wartości pochodzi z nieruchomości położonych w drugim Państwie – mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Zyski z przeniesienia własności majątku innego niż ww. podlegają opodatkowaniu w państwie rezydencji podatkowej zbywcy.

Praca najemna

Uposażenia pracowników najemnych mających miejsce zamieszkania w jednym Państwie i zatrudnionych w drugim Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie, jeżeli zatrudnienie trwa dłużej niż 183 dni w okresie 12 miesięcy rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym. Wynagrodzenia otrzymane w związku z wykonywaniem pracy na pokładzie statku morskiego lub statku powietrznego, mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

Inne dochody

Dochody nieobjęte postanowieniami poprzednich zapisów Konwencji podlegają opodatkowaniu w kraju rezydencji podatkowej osoby je otrzymującej.

Metoda unikania podwójnego opodatkowania

Konwencja wprowadza, dla rezydentów obu Umawiających się Państw, jako metodę ogólną unikania podwójnego opodatkowania, metodę zaliczenia proporcjonalnego.

Modelowa Konwencja OECD w sprawie podatków od dochodu i majątku, przewiduje dwie alternatywne metody unikania podwójnego opodatkowania – proporcjonalnego zaliczenia oraz wyłączenia z progresją. Metoda proporcjonalnego zaliczenia polega na tym, że podatek zapłacony od dochodu osiągniętego za granicą jest zaliczany na poczet podatku należnego w kraju rezydencji podatkowej, obliczonego od całości dochodów w takiej proporcji, w jakiej dochód ze źródeł zagranicznych pozostaje w stosunku do całości dochodu podatnika. Metoda wyłączenia z progresją polega na tym, że dochód osiągnięty za granicą jest zwolniony z podatku w kraju rezydencji podatkowej, natomiast jest brany pod uwagę jedynie przy obliczaniu stawki podatkowej, według której podatnik będzie zobowiązany rozliczyć podatek od dochodów uzyskanych w kraju rezydencji podatkowej.

Powszechnie w praktyce międzynarodowej (również w Komentarzu do Modelowej Konwencji OECD) prezentowany jest pogląd, że obie metody w równym stopniu prowadzą do usunięcia podwójnego opodatkowania. Metoda wyłączenia z progresją nie dotyczy wyłącznie dochodów osób fizycznych, natomiast jest stosowana także w stosunku do dochodów transgranicznych osób prawnych.

Wymiana informacji

Konwencja przewiduje pełną klauzulę wymiany informacji, opartą na art. 26 Modelowej Konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku. Klauzula ta umożliwia uzyskanie informacji niezbędnych do weryfikacji prawidłowości deklarowanej podstawy opodatkowania w stosunkach polsko-saudyjskich, również w przypadku gdy informacje te są chronione tajemnicą bankową.

Pomoc w poborze podatków

Wynegocjowana wersja umowy z Arabią Saudyjską nie zawiera przepisów dotyczących pomocy w poborze podatków. Jest to spowodowane faktem, że system prawny Arabii Saudyjskiej oraz administracja podatkowa nie są przygotowane do świadczenia tego typu

pomocy, zatem przepisy o pomocy w poborze podatków nie są zamieszczane w umowach tego kraju.

Moc obowiązująca Konwencji

Konwencja będzie obowiązywać w odniesieniu do podatków pobieranych „u źródła” – z dniem 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Konwencja wejdzie w życie (tj. zostanie ratyfikowana zgodnie z wymogami właściwymi dla każdego z Umawiających się Państw, oraz zostaną wymienione noty dyplomatyczne zawierające informacje o zakończeniu procesu ratyfikacyjnego).

W odniesieniu do pozostałych podatków od dochodu i zysków majątkowych oraz należnych za rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu – w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Konwencja wejdzie w życie.

Protokół do Konwencji

Protokół do Konwencji przewiduje zapisy mające na celu uwzględnienie specyfiki prawa wewnętrznego Arabii Saudyjskiej. Z tego względu, dla uniknięcia wątpliwości podczas stosowania Konwencji, stwierdzono, że określenie „osoba” odnosi się również do Państwa, jego jednostek terytorialnych i organów władz lokalnych, natomiast określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę” odnosi się również do osób prawnych prowadzących wyłącznie działalność religijną, charytatywną itp., lub prowadzących działalność mającą na celu zapewnienie świadczeń emerytalnych.

Również ustęp 3 Protokołu jest wynikiem wątpliwości wewnętrznych Arabii Saudyjskiej w stosowaniu prawa w zakresie działalności eksportowej. W Protokole zamieszczono postanowienie w brzmieniu *„zyski osiągnęte przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z eksportu towarów do drugiego Umawiającego się Państwa, nie podlegają opodatkowaniu w tym drugim Umawiającym się Państwie. W przypadku, gdy umowa eksportowa obejmuje inne czynności podejmowane w drugim Umawiającym się Państwie poprzez zakład, zyski osiągnięte z takiej działalności mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie”*. Niezależnie od zamieszczenia ww. postanowienia w Protokole strona polska stosowałaby przepisy umowne w identyczny sposób.

IV. Skutki wejścia w życie nowej Konwencji

Szacuje się, że wejście w życie Konwencji nie będzie miało ujemnego skutku dla dochodów sektora finansów publicznych w zakresie wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych lub prawnych. Polskie przepisy wewnętrzne zawierają jednostronną metodę unikania podwójnego opodatkowania, tj. metodę zaliczenia proporcjonalnego, zatem w tym zakresie sytuacja podatników nie ulegnie zmianie. Natomiast można spodziewać się wzrostu dochodów Skarbu Państwa z uwagi na ożywienie wzajemnej wymiany inwestycyjnej, związanej z wejściem w życie Konwencji.

Wpływ wejścia w życie Konwencji na prawo wewnętrzne

Postanowienia Konwencji i Protokołu nie są sprzeczne z obowiązującym w Polsce ustawodawstwem ani z prawem Unii Europejskiej.

V. Tryb związania się przez Rzeczpospolitą Polską Konwencją

Zgodnie z artykułem 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443, z 2002 r. Nr 216, poz. 1824 oraz z 2010 r. Nr 213, poz. 1395) związanie Konwencją nastąpi w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, ponieważ dokument ten spełnia przesłanki określone w artykule 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z 2001 r. Nr 28, poz. 319, z 2006 r. Nr 200, poz. 1471 oraz z 2009 r. Nr 114, poz. 946).

Postanowienia Konwencji określają bowiem stawki i zasady opodatkowania dochodu i majątku w stosunkach dwustronnych z Arabią Saudyjską, a ta dziedzina, zgodnie z art. 217 Konstytucji, powinna być regulowana ustawowo.

Podmioty prawa krajowego, których dotyczy Konwencja

Minister Finansów będzie sprawował nadzór nad realizacją Konwencji.

Przepisy Konwencji będą miały zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw i osób fizycznych uczestniczących w dwustronnych stosunkach między Rzeczpospolitą Polską a Arabią Saudyjską oraz do organów polskiej administracji podatkowej stosujących postanowienia Konwencji w polsko-saudyjskich stosunkach gospodarczych i kulturalnych.

Sposób w jaki Konwencja dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Z Konwencją powiązane są następujące akty prawa krajowego:

- ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 74, poz. 397),
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.).

Środki prawne jakie powinny zostać przyjęte w celu wykonania Konwencji

Wejście w życie Konwencji nie spowoduje konieczności dokonania zmian w ustawodawstwie wewnętrznym.

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa 26 kwietnia 2011 r.

DPUE - 920 488 - 11/ag 10 /
SM-829

dot.: RM-10-42-11 z 20.04.2011 r.
RM-10-41-11 z 20.04.2011 r.
RM-10-44-11 z 20.04.2011 r.
RM-10-43-11 z 20.04.2011 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Szanowny Panie Ministrze,

w załączeniu pozwalam sobie przekazać opinię o zgodności z prawem Unii Europejskiej:

- Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Wyspą Man w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w odniesieniu do przedsiębiorstw eksploatujących statki morskie lub statki powietrzne w transporcie międzynarodowym, podpisanej w Londynie dnia 7 marca 2011 r. oraz projektu ustawy o ratyfikacji tej umowy,
- Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Wyspą Man o wymianie informacji w sprawach podatkowych oraz Protokołu do tej Umowy, podpisanych w Londynie dnia 7 marca 2011 r., a także projektu ustawy o ratyfikacji tej umowy,
- Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Wyspą Man w sprawie unikania podwójnego opodatkowania niektórych kategorii dochodów osób fizycznych, podpisanej w Londynie dnia 7 marca 2011 r. oraz projektu ustawy o ratyfikacji tej Umowy,
- Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Arabii Saudyjskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu oraz Protokołu do tej Konwencji, podpisanych w Rijadzie dnia 22 lutego 2011 r. oraz projektu ustawy o ratyfikacji.

Z poważaniem

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, 26 kwietnia 2011 r.

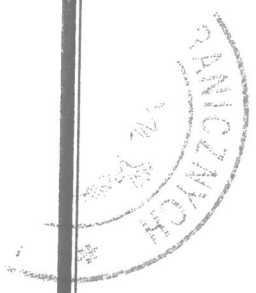
DPLUE - 920 788 - 11/ag/10/7

dot.: RM-10-43-11 z 20.04.2011 r.

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej *Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Arabii Saudyjskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu oraz Protokołu do tej Konwencji, podpisanych w Rijadzie dnia 22 lutego 2011 r. oraz projektu ustawy o ratyfikacji*, wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) w zw. z § 8 ust. 2 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 2000 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o umowach międzynarodowych (Dz. U. z 2000 r. Nr 79, poz. 891) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Konwencja oraz projekt ustawy o ratyfikacji Konwencji oraz Protokołu do tej Konwencji są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

KONWENCJA
MIEDZY RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ
A
KRÓLESTWEM ARABII SAUDYJSKIEJ
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU

Rzeczpospolita Polska i Królestwo Arabii Saudyjskiej, pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,

Uzgodniły, co następuje:

ARTYKUŁ 1

ZAKRES PODMIOTOWY

Niniejsza Konwencja dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

ARTYKUŁ 2

PODATKI, KTÓRYCH DOTYCZY KONWENCJA

1. Niniejsza Konwencja ma zastosowanie do podatków od dochodu, pobieranych na rzecz Umawiającego się Państwa, jego jednostek terytorialnych lub organów władz lokalnych, bez względu na sposób ich pobierania.

2. Za podatki od dochodu uważa się wszystkie podatki pobierane od całego dochodu, albo od części dochodu, włączając w to podatki od zysków z przeniesienia własności majątku ruchomego lub nieruchomego, jak również podatki od wzrostu wartości majątku.

3. Do obecnie istniejących podatków, których dotyczy Konwencja, należą w szczególności:

a) w przypadku Polski:

- i) podatek dochodowy od osób fizycznych, oraz
- ii) podatek dochodowy od osób prawnych;

zwane dalej "podatkiem polskim";

b) w przypadku Królestwa Arabii Saudyjskiej:

- i) Zakat;
- ii) podatek dochodowy, włącznie z podatkiem od działalności inwestycyjnej w gaz ziemny (natural gas investment tax);

zwane dalej "podatkiem saudyjskim".

4. Postanowienia niniejszej Konwencji mają także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które będą nakładane przez Umawiające się Państwa po dacie podpisania niniejszej Konwencji obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o wszelkich znaczących zmianach dokonanych w ich prawie podatkowym.

ARTYKUŁ 3

OGÓLNE DEFINICJE

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:
 - a) określenie „Polska” oznacza Rzeczpospolitą Polską, a użyte w znaczeniu geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz każdy rejon przyległy do wód terytorialnych Rzeczypospolitej Polskiej, w którym na podstawie ustawodawstwa Polski i zgodnie z prawem międzynarodowym, Polska może wykonywać prawa odnoszące się do badań i wykorzystywania zasobów naturalnych dna morskiego i jego podglebia;
 - b) określenie „Królestwo Arabii Saudyjskiej” oznacza terytorium Królestwa Arabii Saudyjskiej oraz każdy rejon poza wodami terytorialnymi, w którym Królestwo Arabii Saudyjskiej wykonuje suwerenne i jurysdykcyjne prawa odnoszące się do zasobów naturalnych wód, dna morskiego i jego podglebia, na podstawie swojego ustawodawstwa i zgodnie z prawem międzynarodowym;
 - c) określenia "Umawiające się Państwo" i "drugie Umawiające się Państwo" oznaczają w zależności od kontekstu odpowiednio Polskę lub Królestwo Arabii Saudyjskiej;
 - d) określenie "osoba" obejmuje osobę fizyczną, spółkę, a także każde inne zrzeszenie osób;
 - e) określenie "spółka" oznacza jakąkolwiek osobę prawną lub jakikolwiek podmiot, który jest traktowany jak osoba prawna dla celów podatkowych;
 - f) określenia "przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa" i "przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa" oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
 - g) określenie "transport międzynarodowy" oznacza wszelki transport statkiem morskim lub statkiem powietrznym, eksploatowanym przez przedsiębiorstwo, którego miejsce faktycznego zarządu znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadku, gdy statek morski lub statek powietrzny jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;
 - h) określenie "obywatel" oznacza:
 - i) każdą osobę fizyczną posiadającą narodowość lub obywatelstwo Umawiającego się Państwa;
 - ii) każdą osobę prawną, spółkę osobową lub stowarzyszenie, utworzone na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Umawiającym się Państwie;
 - i) określenie "właściwy organ" oznacza:
 - i) w przypadku Polski: Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;

ii) w przypadku Królestwa Arabii Saudyjskiej: Ministerstwo Finansów, reprezentowane przez Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela.

2. Przy stosowaniu niniejszej Konwencji w dowolnym czasie przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej niezdefiniowane ma takie znaczenie jakie w tym czasie ma ono w prawie tego Państwa dla celów podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, przy czym znaczenie pojęcia wynikające z ustawodawstwa podatkowego tego Państwa ma pierwszeństwo przed znaczeniem nadanym temu pojęciu przez inne przepisy prawne tego Państwa.

ARTYKUŁ 4

MIEJSCE ZAMIESZKANIA LUB SIEDZIBA

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, określenie "osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza każdą osobę, która według ustawodawstwa tego Państwa podlega tam opodatkowaniu ze względu na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, miejsce utworzenia, siedzibę zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Państwo oraz każdą jednostkę terytorialną lub organy władz lokalnych. Jednakże, określenie to nie obejmuje żadnej osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie tylko ze względu na dochód, jaki osiąga ze źródeł położonych w tym Państwie.

2. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas jej status określa się według następujących zasad:

- a) uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Umawiającym się Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie jest możliwe ustalenie, w którym Umawiającym się Państwie osoba posiada ośrodek interesów życiowych albo nie ma ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obu Umawiających się Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Umawiającym się Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeśli osoba ta jest obywatelem obu Umawiających się Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu, osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, wówczas uważa się ją za mającą siedzibę tylko w tym Państwie, na terytorium którego znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

ARTYKUŁ 5

ZAKŁAD

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji określenie "zakład" oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność gospodarcza przedsiębiorstwa.
2. Określenie "zakład" obejmuje w szczególności:
 - a) siedzibę zarządu;
 - b) filię;
 - c) biuro;
 - d) fabrykę;
 - e) warsztat;
 - f) każde miejsce wydobywania zasobów naturalnych.
3. Określenie "zakład" obejmuje także:
 - a) plac budowy, prace konstrukcyjne, montażowe lub instalacyjne, lub czynności nadzorcze związane z wymienionymi wyżej, jednakże tylko wówczas, gdy trwają one dłużej niż sześć miesięcy;
 - b) świadczenie usług przez przedsiębiorstwo, włącznie z usługami doradczymi, poprzez pracowników lub inny personel zatrudniony przez przedsiębiorstwo do tego celu, jednakże tylko wówczas, gdy takie czynności (związane z tym samym lub powiązany projekt) w Umawiającym się Państwie trwają łącznie dłużej niż sześć miesięcy w każdym dwunastomiesięcznym okresie.
4. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, określenie „zakład” nie obejmuje:
 - a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie do składowania lub wystawiania dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
 - b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania lub wystawiania;
 - c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu przetworzenia przez inne przedsiębiorstwo;
 - d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
 - e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym;
 - f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu łącznego prowadzenia którychkolwiek rodzajów działalności, o jakich mowa w punktach a) do e), pod

warunkiem, że całkowita działalność tej placówki wynikająca z takiego połączenia, ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu, jeżeli osoba - z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela, o którym mowa w ustępie 6 - działa w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas uważa się, że to przedsiębiorstwo posiada w pierwszym wymienionym Umawiającym się Państwie zakład w zakresie każdego rodzaju działalności, którą osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, jeżeli taka osoba:

- a) posiada, oraz zwyczajowo wykonuje w tym Państwie, pełnomocnictwo do zawierania umów w imieniu przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 4 niniejszego artykułu, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki, nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień tego ustępu, lub
- b) nie posiada takiego pełnomocnictwa, jednakże zwyczajowo utrzymuje w pierwszym wymienionym Państwie zapas dóbr lub towarów, które to dobra lub towary regularnie dostarcza w imieniu przedsiębiorstwa.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada zakład w drugim Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że podejmuje ono w tym drugim Państwie czynności za pośrednictwem pośrednika, generalnego komisanta albo jakiegokolwiek innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że osoby te działają w ramach swojej zwykłej działalności.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

ARTYKUŁ 6

DOCHÓD Z MAJĄTKU NIERUCHOMEGO

1. Dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając w to dochód z gospodarstwa rolnego lub leśnego) położonego w drugim Umawiającym się Państwie może być opodatkowany w tym drugim Państwie.
2. Określenie „majątek nieruchomy” ma takie znaczenie, jakie nadaje mu prawo tego Umawiającego się Państwa, na którego terytorium dany majątek jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy inwentarz oraz urządzenia użytkowane w gospodarstwach rolnych i leśnych, prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji, złóż mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych. Statki morskie i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.
3. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu stosuje się do dochodu osiągniętego z bezpośredniego używania, dzierżawy lub innych form korzystania z majątku nieruchomego.
4. Postanowienia ustępów 1 i 3 niniejszego artykułu stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

ARTYKUŁ 7

ZYSKI PRZEDSIĘBIORSTW

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność gospodarczą w ten sposób, to zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.
2. Jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład to, z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 niniejszego artykułu, w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.
3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczanie nakładów ponoszonych na rzecz działalności gospodarczej tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym zakład jest położony, czy gdzie indziej. Jednakże nie dopuszcza się takich odliczeń w stosunku do kwot wypłaconych (inaczej niż w celu zwrotu rzeczywistych wydatków) przez zakład na rzecz centrali przedsiębiorstwa lub jakiegokolwiek z jego innych biur w formie należności licencyjnych, opłat lub innych podobnych płatności w zamian za użytkowanie patentów lub innych praw albo w formie prowizji za wykonanie specjalnych usług lub za zarządzanie, albo - z wyłączeniem instytucji bankowych - z tytułu odsetek od pieniędzy pożyczonych zakładowi. Podobnie nie będą brane pod uwagę przy ustalaniu zysków zakładu kwoty, którymi (inaczej niż w celu zwrotu rzeczywistych wydatków) zakład obciąża centralę przedsiębiorstwa lub którekolwiek z jego innych biur w formie należności licencyjnych, opłat lub innych podobnych płatności w zamian za użytkowanie patentów lub innych praw albo w formie prowizji za wykonywanie specjalnych usług lub za zarządzanie, albo - z wyłączeniem instytucji bankowych - z tytułu odsetek od pieniędzy pożyczonych zarządowi przedsiębiorstwa lub jakimkolwiek z jego biur.
4. Określenie „zyski przedsiębiorstwa” obejmuje, jednakże się do nich nie ogranicza, dochody uzyskane przez przedsiębiorstwo z działalności produkcyjnej, handlowej, bankowej, ubezpieczeniowej, z prowadzenia transportu krajowego, świadczenia usług. Niniejsze określenie nie obejmuje świadczenia przez osoby fizyczne usług zarówno w ramach pracy najemnej, jak też wykonywania wolnego zawodu.
5. Jeżeli zyski obejmują dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Konwencji, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

ARTYKUŁ 8

TRANSPORT MORSKI I LOTNICZY

1. Zyski osiągane z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.
2. Określenie „zyski osiągane z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych” obejmuje:
 - i) zyski osiągnięte z czarteru (na określony czas lub na określonej trasie) statków morskich lub statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym;
 - ii) zyski osiągnięte z dzierżawy, bez załogi i wyposażenia, statków morskich lub statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym;
 - iii) zyski z używania lub dzierżawy kontenerów i wyposażenia związanego z kontenerami, eksploatowanych w transporcie międzynarodowym, związane z zyskami osiąganymi z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych.
3. Jeżeli miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa żeglugi morskiej znajduje się na pokładzie statku, to uważa się, że znajduje się ono w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się port macierzysty statku, a jeżeli statek nie ma portu macierzystego, to w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba eksploatująca statek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.
4. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu stosuje się także do zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsięwzięciu lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

ARTYKUŁ 9

PRZEDSIĘBIORSTWA POWIĄZANE

1. Jeżeli:

- a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, sprawowaniu kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, lub
- b) te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, sprawowaniu kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa oraz przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągnęłyby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane przez Umawiające się Państwo za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków przedsiębiorstwa tego Państwa – i odpowiednio opodatkowuje – zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłyby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa, gdyby warunki ustalone między obydwojema przedsiębiorstwami były takie, jak między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Konwencji, a właściwe organy Umawiających się Państw będą w razie konieczności porozumiewać się ze sobą bezpośrednio.

ARTYKUŁ 10

DYWIDENDY

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.
2. Jednakże, takie dywidendy mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie i według prawa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, ale jeżeli osoba uprawniona do dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, podatek tak wymierzony nie może przekroczyć 5 procent kwoty dywidendy brutto. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą w drodze wzajemnego porozumienia ustalić sposób stosowania tych ograniczeń. Postanowienia niniejszego ustępu nie dotyczą opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.
3. Określenie „dywidendy” użyte w tym artykule oznacza dochód z udziałów (akcji), akcji gratisowych, praw do udziału w zysku, akcji górniczych, akcji założycieli lub innych praw do udziału w zyskach, za wyjątkiem wierzytelności, jak również dochód z innych praw w spółce, który zgodnie z prawem podatkowym Państwa, w którym spółka wypłacająca te dywidendy ma siedzibę, jest pod względem podatkowym traktowany jak dochód z udziałów (akcji).
4. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do dywidend, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o położoną w nim stałą placówkę i gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14 niniejszej Konwencji.
5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski lub dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać żadnym podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie lub w przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonych w tym drugim Państwie, ani też obciążać niewydzielonych zysków spółki podatkiem od niewydzielonych zysków, nawet kiedy wypłacone dywidendy lub niewydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo z dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 11

DOCHÓD Z WIERZYTELNOŚCI

1. Dochody z wierzytelności, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Jednakże, takie dochody z wierzytelności mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Umawiającego się Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do dochodów z wierzytelności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto tych dochodów z wierzytelności. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą w drodze wzajemnego porozumienia ustalić sposób stosowania tych ograniczeń.
3. Bez względu na postanowienia ustępu 2 niniejszego artykułu, dochody z wierzytelności powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, która jest uprawniona do tych dochodów, podlega opodatkowaniu tylko w tym drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli taki dochód:
 - a) jest wypłacany przez Rząd Umawiającego się Państwa, jego jednostkę terytorialną lub organy władz lokalnych; lub
 - b) jest wypłacany na rzecz Rządu drugiego Umawiającego się Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu władz lokalnych; lub
 - c) jest wypłacany na rzecz banku centralnego drugiego Umawiającego się Państwa lub osoby prawnej (włącznie z instytucjami finansowymi), która jest kontrolowana lub której właścicielem jest to Państwo, jego jednostka polityczna lub terytorialna lub organy władz lokalnych.
4. Określenie „dochody z wierzytelności” użyte w niniejszym artykule oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności zabezpieczonych jak i niezabezpieczonych hipoteką i zarówno zawierających bądź nie prawo do udziału w zyskach osiąganych przez dłużnika, a w szczególności dochody z państwowych papierów wartościowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami związanymi z takimi papierami wartościowymi, obligacjami lub skryptami dłużnymi. Opłat karnych z tytułu opóźnionej zapłaty nie uważa się za dochody z wierzytelności w rozumieniu tego artykułu.
5. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do dochodu z wierzytelności, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstaje dochód z wierzytelności, działalność gospodarczą poprzez zakład tam położony bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o położoną w nim stałą placówkę i jeżeli wierzytelność, z tytułu której wypłacane są dochody, jest faktycznie związana z takim zakładem lub stałą placówką.

W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14 niniejszej Konwencji.

6. Uważa się, że dochód z wierzytelności powstaje w Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba je wypłacająca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca taki dochód, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstało zobowiązanie, z tytułu którego jest wypłacany dochód z wierzytelności i zapłata tego dochodu z wierzytelności jest pokrywana przez ten zakład, to uważa się, że dochód taki powstaje w tym Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

7. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między osobą wypłacającą dochód z wierzytelności a osobą do niego uprawnioną lub powiązań między tymi osobami a osobą trzecią, kwota wypłaconych dochodów z wierzytelności związanych z zadłużeniem, z tytułu którego są wypłacane przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy osobą wypłacającą a osobą uprawnioną bez tych powiązań, wówczas postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego z Umawiających się Państw, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ 12

NALEŻNOŚCI LICENCYJNE

1. Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Jednakże, takie należności mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty należności licencyjnych brutto. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą w drodze wzajemnego porozumienia ustalić sposób stosowania tych ograniczeń.
3. Określenie „należności licencyjne” użyte w tym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane w związku z korzystaniem lub prawem do korzystania z wszelkich praw autorskich, włącznie z filmami dla kin oraz filmami lub taśmami transmitowanymi w radiu lub telewizji, patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, a także za korzystanie lub prawo do korzystania z urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za informacje związane z doświadczeniem zawodowym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.
4. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o położoną w nim stałą placówkę, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne faktycznie wiążą się z działalnością tego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14 niniejszej Konwencji.
5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, jeśli osoba je wypłacająca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z którymi powstał obowiązek wypłaty należności licencyjnych i zapłata tych należności jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, wówczas uważa się, że należności licencyjne powstają w tym Państwie, w którym zakład lub stała placówka jest położona.
6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między osobą wypłacającą należności licencyjne a osobą do nich uprawnioną lub powiązań między tymi osobami a osobą trzecią, kwota należności licencyjnych płaconą za korzystanie, prawo lub informację, przekracza kwotę, którą osoba wypłacająca należności i osoba uprawniona uzgodniłyby

bez tych powiązań, wówczas postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ 13

ZYSKI Z PRZENIESIENIA WŁASNOŚCI MAJĄTKU

1. Zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z tytułu przeniesienia własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 niniejszej Konwencji i położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Zyski z tytułu przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie albo z przeniesienia własności mienia ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, łącznie z tymi zyskami, które pochodzą z tytułu przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
3. Zyski z tytułu przeniesienia własności statków morskich lub statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym, lub majątku ruchomego związanego z eksploatowaniem takich statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.
4. Zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, z tytułu przeniesienia własności akcji, lub innych porównywalnych praw, których więcej niż 50% wartości składa się bezpośrednio lub pośrednio z majątku nieruchomego, położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
5. Zyski z tytułu przeniesienia własności udziałów (akcji) innych, niż określone w ustępie 4 niniejszego artykułu, reprezentujących 10% bądź większy udział w spółce, która ma siedzibę w Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym Państwie.
6. Bez względu na postanowienia ustępów 1, 4 i 5 niniejszego artykułu, zyski osiągane przez Rząd Umawiającego się Państwa z tytułu przeniesienia własności majątku ruchomego lub nieruchomego, położonego w drugim Umawiającym się Państwie, są zwolnione z opodatkowania w drugim Umawiającym się Państwie.
7. Zyski osiągane z tytułu przeniesienia własności majątku innego, niż wymieniony w poprzednich ustępach podlegają opodatkowaniu wyłącznie w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

ARTYKUŁ 14

WOLNE ZAWODY

1. Dochód, który osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywanego wolnego zawodu albo z innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, z wyjątkiem następujących okoliczności, kiedy dochód taki może być również opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie:

- a) jeżeli osoba posiada stałą placówkę w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania działalności; w takim przypadku dochód może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce; lub
- b) jeżeli osoba przebywa w drugim Umawiającym się Państwie przez okres lub okresy wynoszące lub przekraczające łącznie 183 dni w każdym 12-miesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym; w takim przypadku dochód może być opodatkowany w tym drugim Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim jest osiągany z działalności wykonywanej w tym drugim Państwie.

2. Określenie "wolny zawód" obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub dydaktyczną, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, dentystów i biegłych rewidentów.

ARTYKUŁ 15

PRACA NAJEMNA

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 16, 18, 19, 20 i 21 niniejszej Konwencji, pensje, płace oraz inne podobne wynagrodzenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z wykonywaniem pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to otrzymane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu wynagrodzenie uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z wykonywaniem pracy najemnej w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca wynagrodzenia przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni w każdym dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym; i
- b) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania ani siedziby w drugim Państwie; i
- c) wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, wynagrodzenie uzyskane w związku z wykonywaniem pracy najemnej na pokładzie statku morskiego lub statku powietrznego, eksploatowanego w transporcie międzynarodowym, może być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

ARTYKUŁ 16

WYNAGRODZENIA DYREKTORÓW

Wynagrodzenia oraz inne podobne świadczenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu członkostwa w zarządzie lub w radzie nadzorczej lub innym podobnym organie spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 17

ARTYŚCI I SPORTOWCY

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15 niniejszej Konwencji, dochód osoby mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie uzyskany z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, osobiście wykonywanej w tym charakterze w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.
2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością artysty lub sportowca, nie przypada na rzecz tego artysty lub sportowca lecz innej osobie, wówczas dochód ten, bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15 niniejszej Konwencji, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.
3. Dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu działalności wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, określonej w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu, będzie zwolniony z opodatkowania w tym drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli pobyt w tym drugim Umawiającym się Państwie jest w całości lub w części finansowany ze środków publicznych pierwszego wymienionego Umawiającego się Państwa, jego jednostek terytorialnych lub organów władz lokalnych, lub odbywa się w ramach umowy lub porozumienia o wymianie kulturalnej między Rządami Umawiających się Państw.

ARTYKUŁ 18

EMERYTURY I RENTY

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 19 ustęp 2 niniejszej Konwencji, emerytury, renty i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie ze względu na uprzednie zatrudnienie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustęp 1 niniejszego artykułu, wypłacone emerytury i renty oraz inne płatności otrzymane w ramach publicznego systemu, będącego częścią systemu ubezpieczeń społecznych Umawiającego się Państwa, jego jednostek terytorialnych lub organów władz lokalnych, podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie.

ARTYKUŁ 19

FUNKCJE PUBLICZNE

- 1.a) Pensje, płace oraz inne podobne wynagrodzenia, inne niż emerytura lub renta, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ władzy lokalnej osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu władzy lokalnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
- b) Jednakże, takie pensje, płace oraz inne podobne wynagrodzenia podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi te są świadczone w tym drugim Państwie przez osobę, która ma miejsce zamieszkania w tym Państwie i która:
 - i) jest obywatelem tego Państwa, lub
 - ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.
- 2.a) Wszelkie emerytury, renty i inne świadczenia o podobnym charakterze wypłacane lub pochodzące z funduszy utworzonych przez Umawiające się Państwo, lub jego jednostkę terytorialną albo władzę lokalną lub rządową, osobie fizycznej z tytułu świadczenia usług na rzecz tego Państwa lub jego jednostki terytorialnej lub organów władz, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
- b) Jednakże takie emerytury, renty i inne świadczenia o podobnym charakterze, podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba fizyczna ma w nim miejsce zamieszkania i jest obywatelem tego drugiego Państwa.
3. Postanowienia artykułów 15, 16, 17 i 18 niniejszej Konwencji mają zastosowanie do pensji, wynagrodzeń, emerytur, rent i innych podobnych świadczeń wypłacanych z tytułu świadczenia usług pozostających w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną.

ARTYKUŁ 20

STUDENCI

1. Świadczenia otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta, ucznia, praktykanta lub stażystę, który ma lub miał bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie i który przebywa w pierwszym wymienionym Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli świadczenia te pochodzą ze źródeł spoza tego Państwa.

2. Świadczenia otrzymywane przez studenta, ucznia, praktykanta lub stażystę w związku z działalnością wykonywaną w Umawiającym się Państwie, który ma lub miał bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie i który przebywa w pierwszym wymienionym Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki, nie podlegają opodatkowania w tym pierwszym wymienionym Państwie, pod warunkiem, iż działalność ta ma związek z jego edukacją lub praktyką i jest konieczna dla jego utrzymania.

ARTYKUŁ 21

NAUCZYCIELE I PRACOWNICY NAUKOWI

Wynagrodzenia, które nauczyciel lub pracownik naukowy, który ma lub miał miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w okresie poprzedzającym pobyt lub zaproszenie do drugiego Umawiającego się Państwa w celu nauczania lub prowadzenia prac badawczych na uniwersytecie, w szkole wyższej lub jakiejkolwiek publicznej placówce oświatowej, otrzymuje w związku z takimi czynnościami, nie podlegają opodatkowaniu w tym drugim Umawiającym się Państwie przez okres nie przekraczający dwóch lat.

ARTYKUŁ 22

INNE DOCHODY

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to gdzie są osiągnane, nieobjęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Konwencji podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do dochodu innego niż dochód z majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 ustęp 2 niniejszej Konwencji, jeżeli osoba osiągająca taki dochód, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o położoną w nim stałą placówkę i gdy prawo lub majątek, z tytułu którego dochód jest wypłacany, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14 niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ 23

UNIKANIE PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

Podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie, pierwsze wymienione Umawiające się Państwo zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu tej osoby kwoty równej podatkowi zapłaconemu w drugim Umawiającym się Państwie. Jednakże, takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada w zależności od konkretnej sytuacji na dochód, który może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie.
2. Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej Konwencji dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zwolniony z opodatkowania w tym Umawiającym się Państwie, wówczas to Umawiające się Państwo może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby, uwzględnić zwolniony dochód.
3. W przypadku Królestwa Arabii Saudyjskiej, metoda unikania podwójnego opodatkowania nie narusza przepisów dotyczących zasad pobierania podatku Zakat w odniesieniu do obywateli saudyjskich.

ARTYKUŁ 24

PROCEDURA WZAJEMNEGO POROZUMIEWANIA

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw powodują lub spowodują dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji.
2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i nie może sam spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa tak, aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Konwencją. Osiągnięte w ten sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw.
3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu niniejszej Konwencji. Mogą one również wspólnie uzgodnić podjęcie środków w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu, w sytuacjach nieuregulowanych niniejszą Konwencją.
4. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą kontaktować się ze sobą w celu osiągnięcia porozumienia zgodnie z niniejszymi ustępami.

ARTYKUŁ 25

WYMIANA INFORMACJI

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej Konwencji albo wewnętrznego ustawodawstwa Umawiających się Państw dotyczącego podatków objętych niniejszą Konwencją w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z niniejszą Konwencją. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1 niniejszej Konwencji. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków objętych niniejszą Konwencją. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych.

2. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.

3. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji, aby ją uzyskać, nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 2 niniejszego artykułu, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

4. Postanowienia ustępu 2 niniejszego artykułu w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie.

ARTYKUŁ 26

CZŁONKOWIE MISJI DYPLOMATYCZNYCH

I URZĘDÓW KONSULARNYCH

Żadne postanowienia niniejszej Konwencji nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących członkom misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

ARTYKUŁ 27

PRZEPISY RÓŻNE

Żadna z korzyści przewidzianych niniejszą Konwencją nie zostanie przyznana, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiejkolwiek osoby, do której odnosi się powstanie lub nabycie udziałów (akcji), wierzytelności lub innych praw, z tytułu których powstaje dochód, było wyłącznie uzyskanie korzyści z niniejszej Konwencji w wyniku powstania lub nabycia tych praw.

ARTYKUŁ 28

WEJŚCIE W ŻYCIE

1. Umawiające się Państwa wymieniają drogą dyplomatyczną noty, informując się wzajemnie, iż zostały spełnione wszystkie procedury wymagane w ich wewnętrznym prawie dla wejścia w życie niniejszej Konwencji. Konwencja wejdzie w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego bezpośrednio po miesiącu, w którym późniejsza z not zostanie doręczona.
2. Przepisy Konwencji będą miały zastosowanie:
 - a) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do kwot dochodu wypłaconego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu, następującym po dniu, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie, oraz
 - b) w odniesieniu do pozostałych podatków, do podatków należnych za lata podatkowe, rozpoczynające się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu, następujące po dniu, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie.

ARTYKUŁ 29

WYPOWIEDZENIE

1. Niniejsza Konwencja pozostaje w mocy przez czas nieokreślony, jednakże każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć niniejszą Konwencję przekazując notę w drodze dyplomatycznej nie później niż w dniu 30 czerwca danego roku rozpoczynającego się po upływie pięciu lat od dnia, w którym niniejsza Konwencja weszła w życie.

2. W takim przypadku, niniejsza Konwencja przestanie obowiązywać:

- i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do dochodu wypłaconego po zakończeniu roku kalendarzowego w którym taka nota została przekazana; oraz
- ii) w odniesieniu do pozostałych podatków, do podatków należnych za rok podatkowy rozpoczynający się po zakończeniu roku kalendarzowego, w którym nota została przekazana.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w Rijadzie..... dnia 22. lutego..... 2011. roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, arabskim i angielskim, przy czym wszystkie trzy teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji rozstrzygający będzie tekst angielski.

W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej

W imieniu
Królestwa Arabii Saudyjskiej

PROTOKÓŁ

W momencie podpisywania Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Arabii Saudyjskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, niżej podpisani uzgodnili następujące postanowienia, które stanowią integralną część niniejszej Konwencji:

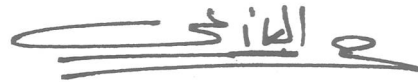
1. Odnośnie do artykułu 3 Konwencji rozumie się, iż określenie „osoba” zawiera również Państwo, jego jednostki terytorialne lub organy władz lokalnych.
2. Odnośnie do artykułu 4 Konwencji rozumie się, iż określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę” zawiera również osoby prawne utworzone zgodnie z prawem Umawiającego się Państwa, które co do zasady zwolnione są z opodatkowania w tym Państwie i zostały utworzone lub są utrzymywane w tym Państwie:
 - i) wyłącznie dla religijnych, charytatywnych, oświatowych, naukowych lub podobnych celów; lub
 - ii) w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub innych podobnych świadczeń pracownikom najemnym.
3. Odnośnie do artykułu 7 Konwencji rozumie się, iż:
 - a) zyski osiągane przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z eksportu towarów do drugiego Umawiającego się Państwa, nie podlegają opodatkowaniu w tym drugim Umawiającym się Państwie. W przypadku, gdy umowa eksportowa obejmuje inne czynności podejmowane w drugim Umawiającym się Państwie poprzez zakład, zyski osiągnięte z takiej działalności mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie;
 - b) każde z Umawiających się Państw stosuje prawo wewnętrzne w odniesieniu do działalności ubezpieczeniowej.
4. Odnośnie do artykułu 25 Konwencji rozumie się, iż informacja otrzymana zgodnie z postanowieniami tego artykułu przez Umawiające się Państwo będzie wykorzystywana wyłącznie dla celów podatkowych.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w Rijadzie..... dnia 22...lutego..... 2011 roku,
w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, arabskim i angielskim, przy czym
wszystkie trzy teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy
interpretacji rozstrzygający będzie tekst angielski.

W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej

W imieniu
Królestwa Arabii Saudyjskiej

**CONVENTION
BETWEEN
THE REPUBLIC OF POLAND
AND
THE KINGDOM OF SAUDI ARABIA
FOR
THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF TAX EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME**

The Republic of Poland and the Kingdom of Saudi Arabia, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of tax evasion with respect to taxes on income,

Have agreed as follows:

ARTICLE 1

PERSONS COVERED

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

ARTICLE 2

TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its administrative subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which this Convention shall apply are in particular:
 - (a) In the case of the Kingdom of Saudi Arabia:
 - the Zakat;
 - the income tax including the natural gas investment tax;(hereinafter referred to as the "Saudi tax") ;
 - (b) In the case of Poland :
 - the personal income tax; and
 - the corporate income tax;(hereinafter referred to as "Polish tax").
4. The provisions of this Convention shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are imposed by either Contracting State after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities in both Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their respective taxation laws.

ARTICLE 3
GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - (a) The term "Kingdom of Saudi Arabia" means the territory of the Kingdom of Saudi Arabia which also includes the area outside the territorial waters, where the Kingdom of Saudi Arabia exercises its sovereign and jurisdictional rights in their waters, sea bed, sub-soil and natural resources by virtue of its law and international law;
 - (b) The term "Poland" means the Republic of Poland and, when used in a geographical sense, the territory of the Republic of Poland, and any area adjacent to the territorial waters of the Republic of Poland within which Poland may exercise, in accordance with its laws and international law, its rights with respect to the exploration and exploitation of the natural resources of the seabed and its sub-soil;
 - (c) The terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Poland or the Kingdom of Saudi Arabia as the context requires;
 - (d) The term "person" includes any individual, any company or any other body of persons;
 - (e) The term "company" means any juridical person or any entity which is treated as a juridical person for tax purposes;
 - (f) The terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - (g) The term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - (h) The term "national" means:
 - i - Any individual possessing the nationality or citizenship of a Contracting State;
 - ii - Any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
 - (i) The term "competent authority" means:
 - i - In the case of the Kingdom of Saudi Arabia, the Ministry of Finance represented by the Minister of Finance or his authorized representative;
 - ii - In the case of Poland, the Minister of Finance or its authorized representative.
2. As regards the application of this Convention at any time by a Contracting State,

any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which this Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

ARTICLE 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the law of that State is liable to taxes in that State by reason of his domicile, residence, place of incorporation, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that States and any administrative subdivision or local authorities thereof.

This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article, an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- (a) he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both Contracting States, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State with which his personal and economic relations are closer ("center of 'vital' interests");
- (b) if the Contracting State in which he has his center of 'vital' interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either Contracting State, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which he has an habitual abode;
- (c) if he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State of which he is a national;
- (d) if he is a national of both Contracting States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

ARTICLE 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term "permanent establishment" includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop;
 - (f) any place of extraction of natural resources.
3. The term "permanent establishment" also includes:
 - (a) A building site, a construction, assembly or installation project, or supervisory activities, in connection therewith, but only where such site, project or activities continue for a period more than six months;
 - (b) The furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only where activities of that nature continue (for the same or a connected project) within a Contracting State for a period or periods aggregating more than six months within any 12-month period.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:
 - (a) The use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
 - (c) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - (f) The maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity

of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, where a person –other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies- is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person:

- (a) has and habitually exercises in that State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 of this Article which, if exercised through a fixed place of business would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or
- (b) has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise from which he regularly delivers goods or merchandise on behalf of the enterprise.

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

ARTICLE 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. This term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 of this Article shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

ARTICLE 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3 of this Article, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of income from debt-claims with regard to money lent to the permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of income from debt-claims with regard to moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.
4. The term "business profits" includes, but is not limited to income derived by the enterprise from manufacturing, mercantile, banking, insurance, from the operation of inland transportation, the furnishing of services. Such a term does not include the performance of personal services by an individual either as an employee or in an independent capacity.
5. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

ARTICLE 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits from the operation of ships or aircraft in the international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
2. The term "profits derived from the international operation of ships or aircraft " includes:
 - (i) profits derived from the rental on a full (time or voyage) basis of ships or aircraft used in international traffic;
 - (ii) profits derived from the rental on a bareboat basis of ships or aircraft used in international traffic;
 - (iii) profits derived from the use or rental of containers and related equipment used in international traffic that is incidental to income from the international operation of ships or aircraft.
3. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.
4. The provisions of paragraph 1 of this Article shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

ARTICLE 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where:

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

ARTICLE 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 percent of the gross amount of the dividends. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this limitation. This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.
3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraph 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

ARTICLE 11

INCOME FROM DEBT-CLAIMS

1. Income from debt-claims arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such income from debt-claims may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that Contracting State, but if the beneficial owner of the income from debt-claims is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the income from debt-claims. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 of this Article, income from debt-claims arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State, being the beneficial owner of such income, shall be taxable only in that other Contracting State if such income:
 - (a) is paid by the Government of a Contracting State, administrative subdivision or local authority thereof; or
 - (b) is paid to the Government of the other Contracting State, administrative subdivision or a local authority thereof; or
 - (c) is paid to the central bank of the other Contracting State or a corporate body (including financial institutions) controlled or owned by that State, a political or administrative subdivision or local authority thereof.
4. The term "Income from Debt-Claims" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as income from debt-claims for the purpose of this Article.
5. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the income from debt-claims, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the income from debt-claims arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which such income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

6. Income from debt-claims shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying such income, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which such income is paid was incurred, and such income is borne by such permanent establishment or fixed base, then such income shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the income from debt-claims, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that Contracting State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.
3. The term "royalties" as used in this Article means payment of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright including cinematograph films, or films or tapes used for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 of this Convention and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other Contracting State.
3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares, or comparable interests, deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
5. Gains from the alienation of shares other than those mentioned in paragraph 4 of this Article representing a participation of 10 per cent or more in a company which is a resident of a Contracting State may be taxed in that State.
6. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1, 4 and 5 of this Article gains derived by the Government of a Contracting State from alienation of movable or immovable property situated in the other Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State.
7. Gains derived from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

ARTICLE 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:

- (a) If he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State; or
- (b) If his stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State.

2. The term "professional services" includes especially, independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

ARTICLE 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19, 20 and 21 of this Convention, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) The recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and
- (b) The remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
- (c) The remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

ARTICLE 16

DIRECTORS' FEES

Fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the management board, the supervisory board, or of a similar body of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

ARTICLE 17

ARTISTES AND SPORTSPERSONS

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15 of this Convention, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15 of this Convention, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

3. Income derived by a resident of a Contracting State from activities exercised in the other Contracting State as envisaged in paragraphs 1 and 2 of this Article, shall be exempt from tax in that other Contracting State if the visit to that other Contracting State is supported wholly or mainly by public funds of the first-mentioned Contracting State, an administrative subdivision or a local authority thereof, or takes place under a cultural agreement or arrangement between the Governments of the Contracting States.

ARTICLE 18

PENSIONS

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19 of this Convention, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, pensions paid and other payments made under a public scheme which is part of the social security system of a Contracting State or an administrative subdivision or a local authority thereof shall be taxable only in that State.

ARTICLE 19

GOVERNMENT SERVICE

- 1.(a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or an administrative subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
- (b) However such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) Is a national of that State; or
 - (ii) Did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
- 2.(a) Any pension and any other similar remuneration paid by, or out of funds created by, a Contracting State or an administrative subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
- (b) However, such pension and any other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that other State.
3. The provisions of articles 15, 16, 17 and 18 of this Convention shall apply to salaries, wages, pensions and other similar remuneration, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or an administrative subdivision or a local authority thereof.

ARTICLE 20

STUDENTS

1. Payments which a student, pupil, trainee or apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that first-mentioned State, provided that such payments arise from sources outside that State.

2. Payments received by the student, pupil, trainee or apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first mentioned Contracting State solely for the purpose of his education or training and which constitute remuneration in respect of services performed in that first-mentioned Contracting State are not taxable in that first-mentioned State, provided the services are connected with education or training and are necessary for maintenance purposes.

ARTICLE 21

TEACHERS AND RESEARCHERS

Remunerations which a teacher or researcher who is or was resident in a Contracting State prior to being invited to or visiting the other Contracting State for the purpose of teaching or conducting research in a university, colleague or any public educational institution receives in respect of such activities shall not be taxed in that other Contracting State for a period not exceeding 2 years .

ARTICLE 22

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6 of this Convention, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

ARTICLE 23

METHODS FOR THE ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Double taxation shall be eliminated as follows:

1. Where a resident of a Contracting State derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the other Contracting State, the first mentioned Contracting State shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the tax paid in the other Contracting State.

Such deduction shall not, however, exceed that portion of the tax as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income which may be taxed in the other Contracting State.

2. Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that Contracting State, that Contracting State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

3. In the case of the Kingdom of Saudi Arabia, the methods for the elimination of double taxation will not prejudice to the provisions of the Zakat collection regime as regards Saudi nationals.

ARTICLE 24

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Convention.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of both Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

ARTICLE 25

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeable relevant for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by this Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1 of this Convention. Any information received by a Contracting State shall be treated as confidential in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by this Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) To carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) To supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- (c) To supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

3. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitation of paragraph 2 of this Article but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

4. In no case shall the provisions of paragraph 2 of this Article be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

ARTICLE 26

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

ARTICLE 27

MISCELLANEOUS PROVISIONS

No relief shall be available under this Convention if the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of any shares, debt claims or other rights in respect of which income arises was to take advantage of this Convention by means of that creation or assignment.

ARTICLE 28

ENTRY INTO FORCE

1. Each of the Contracting States shall notify to the other through diplomatic channels the completion of the procedures required by its law for the entry into force of this Convention. The Convention shall enter into force on the first day of the second month following the month in which the latter of these notifications was received.
2. The provisions of the Convention shall apply:
 - (a) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid on or after the first day of January next following the date upon which the Convention enters into force; and
 - (b) with regard to other taxes, in respect of taxable years beginning on or after the first day of January next following the date upon which the Convention enters into force.

ARTICLE 29

TERMINATION

1. This Convention shall remain in force indefinitely but either of the Contracting States may terminate the Convention through the diplomatic channel, by giving to the other Contracting State written notice of termination not later than 30 June of any calendar year starting five years after the year in which the Convention entered into force.

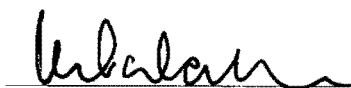
2. In such event the Convention shall cease to apply:

- (a) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid after the end of the calendar year in which such notice is given; and
- (b) with regard to other taxes, in respect of taxable years beginning after the end of the calendar year in which such notice is given.

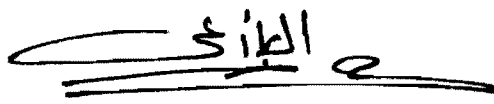
In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at Riyadh..... on 22 February 2011..... in the Polish, Arabic and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Republic of Poland

For the Kingdom of Saudi Arabia

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention between the Republic of Poland and the Kingdom of Saudi Arabia for the avoidance of double taxation and the prevention of tax evasion with respect to taxes on income, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention:

1. With reference to Article 3 of the Convention, it is understood that the term "person" also includes the State, its administrative sub-divisions or local authorities.
2. With reference to Article 4 of the Convention, it is understood that the term resident also includes a legal person organized under the laws of a Contracting State and that is not subject or generally exempt from tax in that State and is established and maintained in that State either:
 - i) exclusively for a religious, charitable, educational, scientific, or other similar purpose; or
 - ii) to provide pensions or other similar benefits to employees pursuant to a plan.
3. With reference to Article 7 of the Convention, it is understood that:
 - a) the business profits derived by an enterprise of a Contracting State from the exportation of merchandise to the other Contracting State shall not be taxed in that other Contracting State. Where export contracts include other activities carried on in the other Contracting State through permanent establishment, profits derived from such activities may be taxed in the other Contracting State;
 - b) each Contracting State shall apply its domestic tax law with regard to insurance activities.
4. With reference to Article 25 of the Convention, it is understood that the information received under that Article by a Contracting State shall be used only for tax purpose.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Riyadh..... on 22 February 2011 in the Polish, Arabic and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Republic of Poland

For the Kingdom of Saudi Arabia

